

Informacja w Sprawach	Czytelnia Akt	Biuro Podawcze
Pn.- Pt. 8 ⁰⁰ -16 ⁰⁰ 22 553 70 70 Radom 48 368 99 08 informacja@warszawa.wsa.gov.pl	Pn.- Pt. 8 ³⁰ - 15 ³⁰ System rezerwacji akt - bip.warszawa.wsa.gov.pl Wydz. I, II, IV, VII - ul. Jana Kazimierza 10 tel. 22 553 78 21 Wydz. III - ul. Jasna 6 tel. 22 553 78 23 Wydz. V, VI - ul. Jana Pankiewicza 4 tel. 22 553 70 37 Wydz. VIII Radom - ul. J. Słowackiego 7 tel. 48 368 99 18	Pn.- Pt. 8 ⁰⁰ -16 ⁰⁰ Lokalizacja BP patrz „Czytelnia Akt” ePUAP /wsa_waw/SkrytkaESP
NIP 525-228-33-65	REGON 015608709	Numer rachunku bankowego Sądu – 96 1010 1010 0078 1022 3100 0000
E – TERMINARZ – wykaz posiedzeń Sądu oraz ich wyniki (bip.warszawa.wsa.gov.pl).		

**Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Warszawie**
WYDZIAŁ VIII Zamiejscowy w Radomiu
ul. J. Słowackiego 7
26-600 Radom

Dnia 27 stycznia 2026 r.
Sygn. akt VIII SAB/Wa 93/25

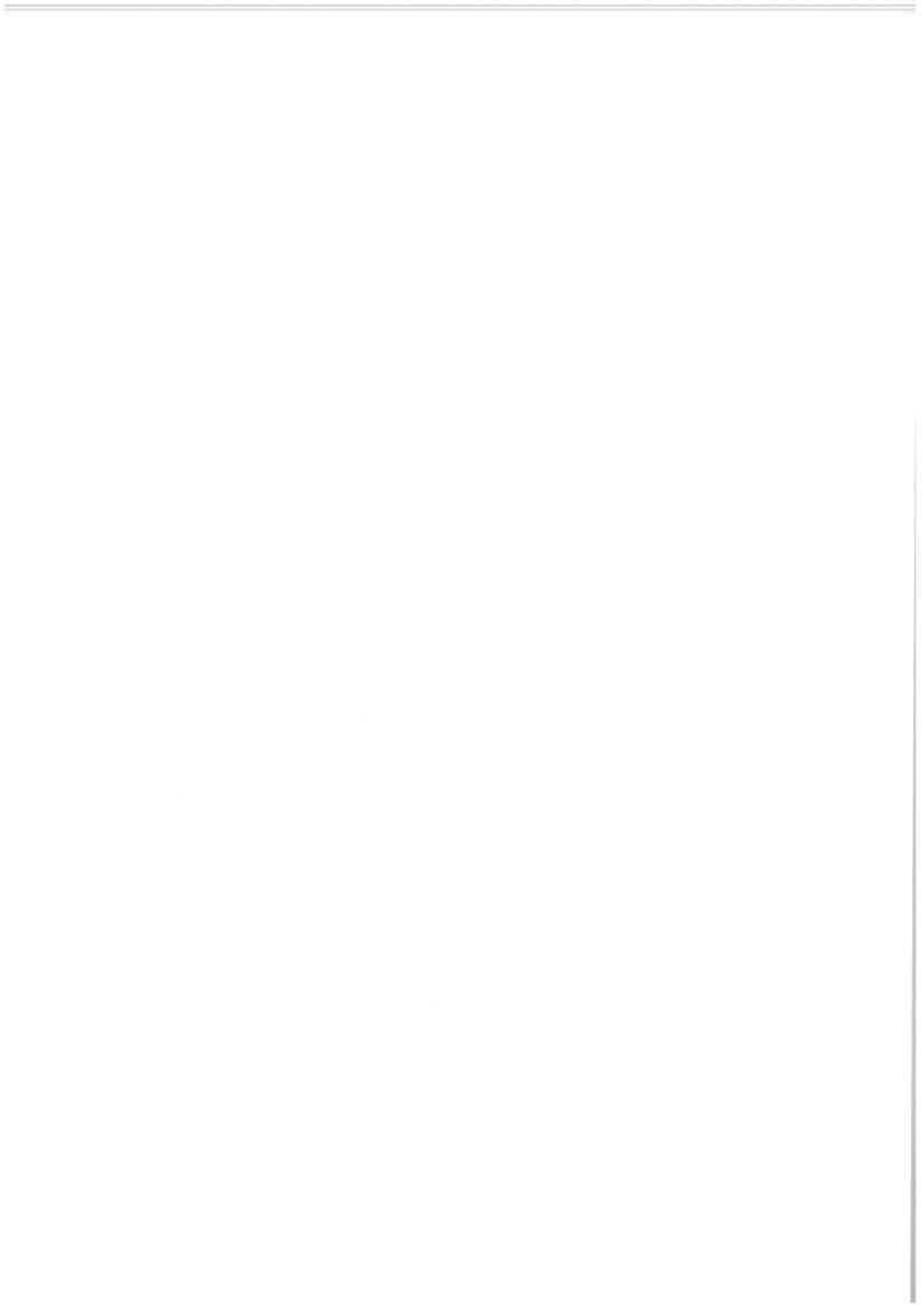
W odpowiedzi należy podać
sygnaturę akt sądu

r. pr. Adam Kuczyński
pełnomocnik Fundacji Wolność od Religii
ul. Z. Modzelewskiego 23/373
02-679 Warszawa

DORĘCZENIE ODPISU WYROKU

W wykonaniu zarządzenia z dnia 27 stycznia 2026 sekretariat Wydziału VIII Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego doręcza Panu jako Pełnomocnikowi strony skarżącej odpis wyroku wraz z uzasadnieniem z dnia 8 stycznia 2026 r. wydanego na posiedzeniu niejawnym w trybie uproszczonym.

Domitika Jeromin
starszy sekretarz sądowy

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 stycznia 2026r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie
w składzie następującym:

Przewodniczący	Sędzia WSA Sławomir Fularski (sprawozdawca)
Sędziowie	Sędzia WSA Cezary Kosterna
	Sędzia WSA Renata Nawrot

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Radomiu
w trybie uproszczonym w dniu 8 stycznia 2026 r.
sprawy ze skargi Fundacji Wolność od Religii z siedzibą w Lublinie
na bezczynność Dyrektora Zespołu Szkół Ekonomicznych w Radomiu
w przedmiocie rozpatrzenia wniosku z dnia 3 października 2024 r. o udostępnienie
informacji publicznej

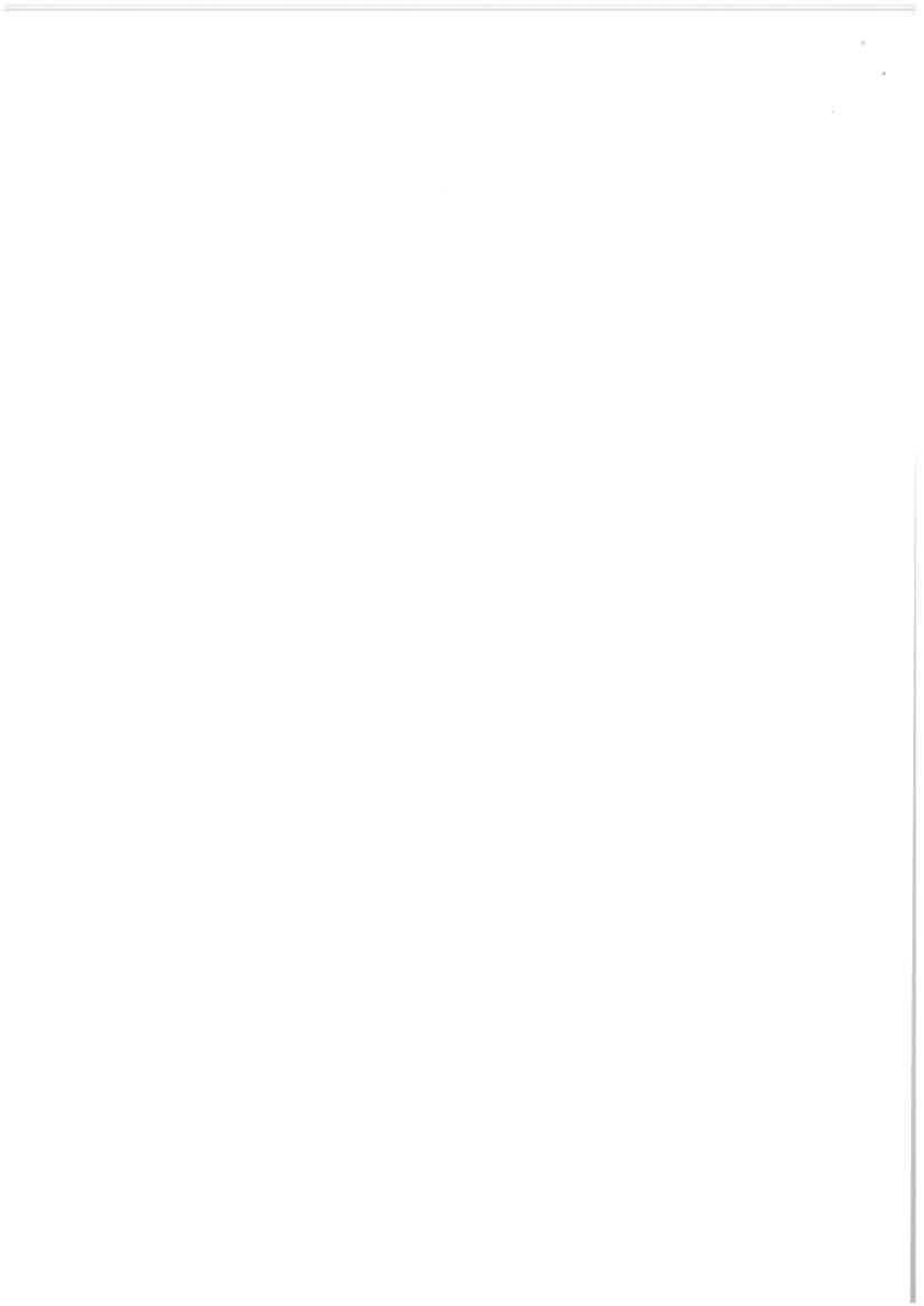
1. stwierdza, że Dyrektor Zespołu Szkół Ekonomicznych w Radomiu dopuścił się bezczynności w rozpoznaniu wniosku skarżącej z dnia 3 października 2024r. w przedmiocie udostępnienia informacji publicznej;
2. stwierdza, że bezczynność Dyrektora Zespołu Szkół Ekonomicznych w Radomiu nie miała miejsca z rażącym naruszeniem prawa;
3. zasądza od Dyrektora Zespołu Szkół Ekonomicznych w Radomiu na rzecz skarżącej Fundacji Wolność od Religii z siedzibą w Lublinie kwotę 580 zł (słownie: pięćset osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Na oryginalne własnoręczne podpisy
Za zgodność z oryginałem

Domènica Jeromin

starszy sekretarz sądowy

UZASADNIENIE

Pismem z 3 października 2024 r. Fundacja Wolność od Religii z siedzibą w Lublinie (dalej jako: „Fundacja”, „skarżąca” lub „wnioskodawczyni”) na podstawie art. 2 ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej, skierowanym za pośrednictwem poczty elektronicznej, wystąpiła do Dyrektora Zespołu Szkół Ekonomicznych w Radomiu (dalej jako „Dyrektor” lub „organ”) z wnioskiem o udostępnienie informacji publicznej poprzez udzielenie odpowiedzi na poniższe pytania:

- 1) Czy szkoła organizuje obowiązkowe „zajęcia wychowawcze” pełnoletnim uczennicom i uczniom, którzy nie zapisali się na dodatkowe zajęcia religii rzymskokatolickiej?
- 2) Czy dyrektor szkoły, zgodnie z art. 11 Kodeksu cywilnego (pełną zdolność do czynności prawnych nabywa się z chwilą uzyskania pełnoletności) wyraża zgodę na dobrowolne opuszczenie budynku szkoły przez pełnoletnich uczniów, którzy nie zapisali się na dodatkową katechezę?
- 3) Czy dyrektor szkoły stosuje się do obowiązującego stanu prawnego, iż w momencie ukończenia osiemnastu lat ustaje władza rodzicielska, a wraz z nią wykonywana przez rodziców lub prawnych opiekunów funkcja opiekuńcza, analogicznie również szkoła nie odpowiada od tego momentu za bezpieczeństwo w trakcie zajęć, ponieważ z mocy prawa pełnoletni obywatele i obywatelki są uprawnieni do swobodnego dysponowania swoim czasem, w tym również opuszczania terenu szkoły w trakcie trwania zajęć lekcyjnych, szczególnie takich, w których nie uczestniczą?
- 4) Czy w dzienniku elektronicznym religia i etyka została wpisana w plan zajęć wszystkich uczennic i uczniów, czy utworzono „wirtualne oddziały” wyłącznie dla uczniów zapisanych na te zajęcia?
- 5) Czy uczniom niezapisanym na zajęcia religii rzymskokatolickiej katecheta wpisuje „nieobecność usprawiedliwioną” lub „zwolnienie”?
- 6) Ile godzin „okienek” w swoich tygodniowych planach zajęć mają nauczyciele katecheci w roku szkolnym 2024/2025? Przez „okienko” rozumiemy spowodowane ułożeniem planu relatywnie krótkie - długości 1-2 lekcji przerwy, w czasie których nauczyciel nie prowadzi swoich lekcji. Prosimy nie uwzględniać jako „okienek” planu zakładającego, że nauczyciel przychodzi do szkoły dwa razy dziennie - rano i po południu.
- 7) Ilu uczniów uczy się w szkole w roku szkolnym 2024/2025?
- 8) Ilu uczniów w szkole uczęszcza na katechezę w roku szkolnym 2024/2025 (prosimy o wynik ilościowy i procentowy)?

- 9) Ilu uczniów uczęszcza na lekcje etyki w roku szkolnym 2024/2025?
- 10) Ilu uczniów z Ukrainy uczęszcza do szkoły w roku szkolnym 2024/2025?
- 11) Ile godzin „okienek” w swoich tygodniowych planach zajęć w roku szkolnym 2024/2025 mają uczniowie zapisani na katechezę?
- 12) Ile jest oddziałów, w których więcej niż połowa uczniów nie uczestniczy w zajęciach religii rzymskokatolickiej w roku szkolnym 2024/2025? Ile godzin „okienek” mają w tych oddziałach nieuczęszczający na katechezę uczniowie?

Fundacja wskazała, że zgodnie z art. 13 ust. 1 ww. ustawy udostępnianie informacji publicznej na wniosek następuje bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku. Stosownie zaś do art. 14 ust. 1 powołanej ustawy, wnioskodawczyni określiła następujący sposób i formę udostępnienia żądanych informacji, tj. wysyłka na wskazany adres e-mail fundacja.wor@gmail.com, jako załącznik do korespondencji elektronicznej.

Pismem z 27 grudnia 2024 r. Fundacja reprezentowana przez pełnomocnika - radcę prawnego wniosła do tutejszego Sądu skargę na bezczynność Dyrektora w udostępnianiu informacji publicznej w związku z wnioskiem skarżącej z 3 października 2024 r. Zarzuciła organowi naruszenie art. 13 ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej poprzez nieudostępnienie informacji publicznej w ustawowym terminie. Wniosła o stwierdzenie, że organ dopuścił się bezczynności, orzeczenie o jej charakterze, nakazanie organowi rozpoznania wniosku oraz zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego przez radcę prawnego, wedle norm przepisanych.

W uzasadnieniu skarżąca wskazała, że organ, pomimo upływu terminu na rozpoznanie jej wniosku, nie udostępnił wnioskowanej informacji publicznej, nie wydał decyzji o odmowie udostępnienia informacji publicznej, ani nie załatwił sprawy w jakikolwiek inny przewidziany ustawą sposób. Nie ulega zaś wątpliwości, że Dyrektor jest podmiotem zobowiązanym do udostępniania informacji publicznej, informacje zaś, o udostępnienie których zwróciła się skarżąca, jako dotyczące sposobu funkcjonowania szkoły, stanowią informację publiczną. Dlatego też, zdaniem Fundacji skarga jest uzasadniona i zasługuje na uwzględnienie.

Pismem z 6 marca 2025 r. skarżąca wniosła o wymierzenie Dyrektorowi grzywny w wysokości wedle uznania Sądu za nieprzekazanie jej skargi na bezczynność organu w udostępnianiu informacji publicznej w związku z wnioskiem Fundacji z 3 października 2024 r.

Sygn. akt VIII SAB/Wa 93/25

Jak wynika z pism pełnomocnika organu znajdujących się w aktach tutejszego Sądu o sygn. akt VIII SOWa 7/25 dotyczących sprawy wniosku skarżącej o wymierzenie grzywny, Pani Karolina Patyk, p.o. dyrektora szkoły, powzięła informację o treści wniosku skarżącej o udostępnienie informacji publicznej dopiero w dacie doręczenia w dniu 25 września 2025 r. korespondencji sądowej zawierającej wezwanie do nadesłania kompletnych akt administracyjnych oraz do udzielenia odpowiedzi na ww. wnioski. Organ nie posiada zaś ani w wersji elektronicznej, ani papierowej wniosku skarżącej o udostępnienie informacji publicznej z 3 października 2024 r.

Z ww. akt sądowych wynika, że osoba pełniąca obowiązki dyrektora szkoły od 1 września 2025 r., w piśmie z 16 października 2025 r. kierowanym do Fundacji, udzieliła odpowiedzi na wszystkie zadane pytania o których mowa w przedmiotowym wniosku.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie zważył, co następuje:

W myśl art. 119 pkt 4 ustawy z dnia 30 sierpnia 2022 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 935 ze zm., dalej jako „p.p.s.a.”, sprawa może być rozpoznana w trybie uproszczonym, jeżeli przedmiotem skargi jest bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania, przy czym zgoda stron na rozpatrzenie skargi w trybie uproszczonym nie jest wymagana. Z uwagi na to, że przedmiotem złożonej skargi jest bezczynność organu - Sąd rozpoznał skargę w trybie uproszczonym na posiedzeniu niejawnym w składzie trzech sędziów.

Zgodnie z art. 1 § 1 i § 2 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. - Prawo o ustroju sądów administracyjnych (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1267, z późn. zm.), sądy administracyjne sprawują wymiar sprawiedliwości m.in. przez kontrolę działalności administracji publicznej, a kontrola ta sprawowana jest pod względem zgodności z prawem, jeżeli ustawy nie stanowią inaczej.

Stosownie do art. 3 § 2 pkt 8 p.p.s.a., kontrola działalności administracji publicznej przez sądy administracyjne obejmuje orzekanie w sprawach ze skarg na bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania organów określonych w pkt 1 – 4a. Celem skargi na bezczynność jest zwalczanie zwłoki w załatwieniu sprawy.

Bezczynność organu ma miejsce wówczas, gdy organ będąc właściwym w sprawie i zobowiązany do podjęcia czynności, nie podejmuje jej w terminie określonym w przepisach prawa i w konsekwencji pozostaje w zwłoce. Skarga na bezczynność ma na celu spowodowanie wydania przez organ administracji publicznej oczekiwanego aktu lub podjęcia określonej czynności.

Zatem, aby można było mówić o beczynności organu należy przede wszystkim stwierdzić, że ciąży na nim wynikający z przepisów prawa obowiązek wszczęcia postępowania i podjęcia w nim stosownego rozstrzygnięcia (stosownej czynności), a dopiero później, iż obowiązku tego - w nakazanym terminie - organ nie wypełnia.

Sąd uwzględniając skargę na beczynność organu, stosownie do treści art. 149 § 1 p.p.s.a, zobowiązuje organ do wydania w określonym terminie aktu, interpretacji albo do dokonania czynności; zobowiązuje organ do stwierdzenia albo uznania uprawnienia lub obowiązku wynikających z przepisów prawa; stwierdza, że organ dopuścił się beczynności lub przewlekłego prowadzenia postępowania. W myśl § 1a tego przepisu, sąd jednocześnie stwierdza, czy beczynność organu miała miejsce z rażącym naruszeniem prawa. Oznacza to, że celem skargi na beczynność organu administracji, jest doprowadzenie do wydania przez ten organ decyzji administracyjnej (lub innego aktu) w sprawie wszczętej żądaniem strony.

Podstawę rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie stanowiły przepisy ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2022 r. poz. 902 ze zm., dalej też jako „u.d.i.p.”)

Zgodnie z art. 1 ust. 1 u.d.i.p., każda informacja o sprawach publicznych stanowi informację publiczną w rozumieniu ustawy i podlega udostępnieniu i ponownemu wykorzystywaniu na zasadach i w trybie określonych w niniejszej ustawie.

Ustawodawca w przepisie art. 6 ust. 1 u.d.i.p. dokonał przykładowego wyliczenia, jaka informacja stanowi informację publiczną.

W orzecznictwie oraz doktrynie przyjmuje się w związku z tym, że informacją publiczną jest każda wiadomość wytworzona lub odnoszona do władz publicznych, a także wytworzona lub odnoszona do innych podmiotów wykonujących funkcje publiczne w zakresie wykonywania przez nie zadań władzy publicznej i gospodarowania mieniem komunalnym lub mieniem Skarbu Państwa, o ile odnosi się do faktów i danych.

Ustawa o dostępie do informacji publicznej służy realizacji konstytucyjnego prawa dostępu do wiedzy na temat działalności organów władzy publicznej, osób pełniących funkcje publiczne, organów samorządu gospodarczego i zawodowego, a także innych osób oraz jednostek organizacyjnych w zakresie, w jakim wykonują one zadania władzy publicznej i gospodarują mieniem komunalnym lub majątkiem Skarbu Państwa (art. 61 ust. 1 Konstytucji RP). Używając w art. 2 ust. 1 u.d.i.p. pojęcia „każdemu”, ustawodawca precyzuje zastrzeżone w Konstytucji obywatelskie uprawnienie, wskazując, że każdy może z niego skorzystać na określonych w tej

ustawie zasadach. Ustawa znajduje zastosowanie jedynie w sytuacjach, gdy spełniony jest jej zakres podmiotowy i przedmiotowy.

Poza sporem w niniejszej sprawie jest, że Dyrektor jest podmiotem o którym mowa w art. 4 ust. 1 u.d.i.p. zobowiązany do udostępnienia informacji publicznej. Jak zaś powszechnie przyjmuje się - co do zasady wszystko co wiąże się bezpośrednio z funkcjonowaniem i trybem działania podmiotów, o których mowa w art. 4 ust. 1 u.d.i.p. stanowi informację publiczną. Słusznie więc wskazała skarżąca, że informacje o udostępnienie których zwróciła się skarżąca, jako dotyczące sposobu funkcjonowania szkoły, stanowią informację publiczną.

Skoro zaś spełniony został zarówno zakres przedmiotowy i podmiotowy wniosku skarżącej, do rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie pozostaje czy miała miejsce bezczynność organu w udostępnieniu żądanej przez skarżącą informacji publicznej.

Na wstępie wyjaśnić należy, że przepisy ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi nie definiują pojęcia bezczynności. W piśmiennictwie przyjmuje się jednak, że bezczynność organu administracji publicznej zachodzi wówczas, gdy w prawnie ustalonym terminie organ ten nie podjął żadnych czynności w sprawie lub wprawdzie prowadził postępowanie, ale - mimo istnienia ustawowego obowiązku - nie zakończył go wydaniem w terminie decyzji, postanowienia lub też innego aktu lub nie podjął stosownej czynności (T. Woś [w:] T. Woś, H. Knysiak-Molczyk, M. Romańska, Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Komentarz, Warszawa 2011, s. 109).

Wskazać należy, że zgodnie z art. 13 u.d.i.p. adresat wniosku o udostępnienie informacji publicznej obowiązany jest co do zasady udostępnić informację publiczną w formie czynności materialno-technicznej, gdy jest jej dysponentem (art. 4 ust. 3 u.d.i.p.) oraz nie zachodzą przesłanki wyłączające możliwość jej udostępnienia, określone w art. 5 ust. 1 - 2a u.d.i.p., bądź odmówić udostępnienia informacji publicznej z powodu ograniczeń wymienionych w art. 5 ust. 1 - 2a u.d.i.p. stosownie do treści art. 16 ust. 1 u.d.i.p., czego dokonuje w formie decyzji administracyjnej.

Zaznaczenia przy tym wymaga, że organ winien podjąć ww. działania w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku, z wyjątkami wynikającymi z ustawy (art. 13 ust. 2 u.d.i.p.). Ustawodawca przewidział, że jeżeli adresat wniosku dysponował żadaną informacją, winien on - zgodnie z art. 13 ust. 1 u.d.i.p. - udostępnić tę informację bez zbędnej zwłoki, nie później niż w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku. Jeżeli natomiast informacja publiczna nie mogła być udostępniona w tak

ustalonym terminie, podmiot zobowiązany do jej udostępnienia powiadamia wnioskodawcę o powodach opóźnienia oraz o terminie, w jakim udostępni informację, nie dłuższym jednak niż 2 miesiące od dnia złożenia wniosku (art. 13 ust. 2 u.d.i.p.). Brak zaś podjęcia przez podmiot obowiązany któregośkolwiek z ww. działań, uzasadnia podniesienie zarzutu beczynności.

Organ wskazuje, że nie posiada ani w wersji elektronicznej, ani papierowej wniosku skarżącej o udostępnienie informacji publicznej z 3 października 2024 r. Niemniej jednak, skarżąca w toku postępowania sądowego przedstawiła wydruk wiadomości e-mail wraz z logami poczty elektronicznej celem wykazania, że wniosek o dostęp do informacji publicznej został złożony i dotarł do organu. Zatem termin do udostępnienia żądanej przez skarżącą informacji upłynął, zgodnie z art. 13 ust. 1 u.d.i.p., po 14 dniach od złożenia wniosku, czyli 17 października 2024 r.

Za bezsporne w niniejszej sprawie należy również przyjąć, że informację o treści wniosku Fundacji, osoba p.o. dyrektora szkoły powzięła w dacie doręczenia w dniu 25 września 2025 r. korespondencji sądowej zawierającej wezwanie do nadesłania kompletnych akt administracyjnych w związku z wnioskiem skarżącej o ukaranie organu grzywną za nieprzekazanie skargi. Tymczasem, żądana przez skarżącą informacja została udostępniona przez organ dopiero w dniu 16 października 2025 r. Powyższe oznacza, że organ niewątpliwie dopuścił się beczynności w załatwieniu wniosku skarżącej z 3 października 2024 r. Tym samym skarga na beczynność organu była zasadna na dzień jej wniesienia.

W związku z powyższym uzasadnione było więc stwierdzenie przez Sąd zaistniałej beczynności na podstawie art. 149 § 1 pkt 3 p.p.s.a., o czym orzeczono w punkcie pierwszym sentencji wyroku.

Skoro zaś wniosek skarżącej, wprawdzie z uchybieniem ustawowych terminów o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2 u.d.i.p., został jednak ostatecznie załatwiony w dniu 16 października 2025 r., brak jest więc podstaw do zobowiązania organu do rozpoznania wniosku z 3 października 2024 r. bowiem stan beczynności ustał. Sąd badając zasadność skargi na beczynność czyni to bowiem według stanu prawnego i na podstawie akt sprawy, istniejących w dniu wydania orzeczenia. Jeżeli w toku postępowania sądownoadministracyjnego, przed dniem orzekania w sprawie ze skargi na beczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania, organ administracji publicznej wydał akt lub dokonał czynności, chociażby z przekroczeniem ustawowych terminów, to sąd nie może zobowiązać organu do określonego działania, które przed

Sygn. akt VIII SAB/Wa 93/25

dniem orzekania zostało już podjęte (por. wyrok NSA z 18 stycznia 2017 r., sygn. akt I OSK 1789/16).

Stwierdzając stan beczynności organu, Sąd uznał w punkcie drugim sentencji wyroku, że beczynność ta nie miała miejsca z rażącym naruszeniem prawa (art. 149 § 1a p.p.s.a.). Kwalifikacja naruszenia prawa jako rażącego musi bowiem posiadać pewne dodatkowe cechy w stosunku do stanu określanego jako zwykłe naruszenie. W judykaturze przyjmuje się, że rażącym naruszeniem prawa jest stan, w którym bez żadnej wątpliwości i wahań można stwierdzić, że naruszono prawo w sposób oczywisty, przy czym każdorazowo taka ocena musi być dokonana przy uwzględnieniu okoliczności danej sprawy (por. wyrok NSA z 21 czerwca 2012 r., sygn. akt I OSK 675/12, publ. CBOSA). Podkreśla się również, że rażącym naruszeniem prawa jest naruszenie ciężkie, które nosi cechy oczywistej i wyraźnej sprzeczności z obowiązującym prawem, niepozwalające na zaakceptowanie w demokratycznym państwie prawa i wywołujące dotkliwe skutki społeczne lub indywidualne. Dla uznania rażącego naruszenia prawa nie jest wystarczające samo przekroczenie przez organ ustawowych terminów załatwienia sprawy. Wspomniane przekroczenie musi być szczególnie znaczne i niezaprzeczalne. Rażące opóźnienie w podejmowanych przez organ czynnościach ma być oczywiście pozbawione jakiegokolwiek racjonalnego (prawnego) uzasadnienia (por. wyrok NSA z 24 lipca 2015 r., sygn. akt II OSK 3237/14, publ. LEX nr 1803268; wyrok NSA z 21 czerwca 2012 r., sygn. akt I OSK 675/12, publ. CBOSA).

Rażące naruszenie prawa oznacza wadliwość o szczególnie dużym ciężarze gatunkowym i ma miejsce w razie oczywistego braku podejmowania jakichkolwiek czynności, oczywistego lekceważenia wniosków skarżącego i jawnego natężenia braku woli do załatwienia sprawy, jak w razie ewidentnego niestosowania przepisów prawa. W ocenie Sądu, w niniejszej sprawie taka sytuacja nie miała jednak miejsca.

Mając na względzie wszystko powyższe, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie, na podstawie art. 149 § 1 pkt 3 i § 1a orzekł jak w punktach 1 - 2 sentencji wyroku. O kosztach postępowania obejmujących wpis od skargi (100 zł) oraz wynagrodzenie pełnomocnika skarżącej będącego radcą prawnym (480 zł), Sąd postanowił na podstawie art. 200, art. 205 § 2 i art. 209 p.p.s.a. - jak w punkcie 3 sentencji wyroku.

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność z oryginałem
Domitilla Jeromin
starszy sekretarz sądowy

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie
Wydział VIII Zamiejscowy w Radomiu
ul. J. Słowackiego 7
26-600 RADOM

4313

OPLATA POBRANA
TAXE PERCUE-POLOGNE
Umowa z Poczta Polska SA
ID Nr 497858/W

3015 Adam

(00)859007734515832326

Poczta Polska
Opłata pobrana _____ zł _____ gr

[Handwritten signature]

VIII SAB/Wa 93/25
1976254 27.01.2026 03 POLECONA ZPO

r. pr. Adam Kuczyński
Z. Modzelewskiego 23/373
02-679 Warszawa
27.01.2026

Autorizacja powiódzenie
dnia 9.02.2026
podpis

20

1559346

2025-02-13